

TAKSA PLAĆENA U GOTOVU

JERONIMSKO SVIJETLO

GOSPIN PLAČ

76232

JERONIMSKO SVIJETLO

Izlazi svakog drugog mjeseca - Pretplata 6 D na godinu

Broj 30. Zagreb, 15. ožujka God. 1938.

Kako se pjeva „Gospin Plač“?

Ondje, gdje nitko ne zna nijedan napjev, kako se pjeva „Gospin Plač“, trebat će da orguljaš, učitelj, župnik ili tko drugi, koji zna note, naruči note, po kojima će naučiti „Gospin Plač“ pjevati. Društvo sv. Jeronima izdalo je i „Gospin Plač“ u notama za pjevanje i orgulje. Tu je najbolji hrvatski skladatelj dr Božidar Širola priredio šest raznih napjeva za pjevanje „Gospina Plača“. Te note stoje 10 dinara, a naručuju se kod Hrvatskoga Književnog Društva sv. Jeronima u Zagrebu.

U svaku kuću Sveto Pismo!

Sveto Pismo Novog Zavjeta jest knjiga nad svim knjigama, Napisali su je ljudi, koji su Isusa vidjeli, s Njim živjeli i Njegovu nauku od Njega samoga čuli. Zato se u svakoj kući katoličkoj mora čitati Sveto Pismo. Sad je to moguće, jer ga je Društvo sv. Jeronima izdalo u jeftinom pučkom izdanju. Stoji uvezano u platnenim koricama **samo 20 dinara**, a u mekanim koricama 12 dinara. Otiđite svi odmah svom župniku i zamolite ga, da i vama odmah naruči to svetojeronimsko Sveto Pismo.

ĐURO CEZNER

GOSPIN PLAČ

PJESMA O MUCI ISUSOVOJ

DRUGO IZDANJE

1 9 3 8

JERONIMSKO IZDANJE 541

S dopuštanjem duh. oblasti nadbiskupije zagrebačke.

Uvod

Gorko plače Gospa draga,
ona mila Majka blaga,
radi muke Sina svoga,
Sina svoga predragoga.

Gorko plače Majka sveta,
Majka Sina razapeta,
radi smrti Sina svoga,
Spasitelja, našeg Boga.

O kako je rastužena
najsvetija od svih žena,
ona divna i nevina
najboljega Majka Sina.

Ah, tko ne bi zaplakao,
komu ne bi bilo žao,
kada plače, kada pati
Božja Mati, naša Mati!

O kršćani, zaplačimo,
svojim plačem utješimo
onu tužnu Mučenicu,
svetu Majku i Djevicu.

Ah, naša su grešna djela
Spasitelja razapela,
ah, ona su kriva bila,
što Ti plačeš, Majko mila!

Evandelisti :

Pred smrt svoju ISUS htjede,
da vazmeno janje jede,
i s njime je oko stola
bilo dvanaest apostola.

Uzev kruh u ruke časne
diže k nebu oči jasne
i nad kruhom ono veče
ove svete riječi reče :

Isus :

„Od ovoga svi uzmite,
svi uzmite i jedite,
jer je ovo tijelo moje,
što ću dat za ovce svoje.”

Evandelisti :

Kad im dade svoje tijelo,
naših duša slatko jelo,
onda vina čašu prima
i govori ovo njima :

Isus :

„Pijte svi iz čaše ove,
u njoj krv je žrtve nove,
u njoj krv je moja sveta,
što će proteć za spas svijeta.”

Evangelista :

To posljednja večer bila
uspomena za nas mila,
kada Bog naš sebe sama
kao hranu dade nama.

Tako Isus ustanovi
žrtvu novu, Zavjet novi,
ustanovi svetu tajnu,
ljubav divnu i beskrajnu.

U tom času Juda bio
Spasitelja ostavio.
U noć tamnu Juda ode —
strast i pako njega vode.

Židovske je poglavice
potražio usred tmice.
„Što ćete mi,” veli, „dati,
pa ću njega vam izdati.”

Pogodba je bila laka —
za trideset srebrenjaka
izda Juda Učitelja,
svega svijeta Spasitelja.

I već kasna noć bijaše,
od večere kad ustaše.
Tad je Gospa doma bila
i straha je prepatila.

Ah, znala je Gospa mila,
da se ura približila,
u kojoj će Sin joj sveti
muku i smrt pretrpjeti.

Uto Ivan n'enoj kući
stiže tužno uzdišući.
Pred Ivana Gospa stala,
sa strahom ga upitala :

Gospa :

„O Ivane, reci, što je,
što su suzne oči tvoje ?
Kaži majci svu istinu,
što se zgodi mome Sinu ?”

Ivan :

„Gospo draga, svu istinu
kazat ću ti o tvom Sinu,
al će ona gorka biti,
dušu će ti izraniti !

Po večeri mi smo bili
Gospodina ispratili
sve do vrta onog vani,
što se zove Getsemani.

Ondje Isus često bio
i Ocu se svom molio.

Jude nije bilo s nama —
Odnijela ga strasti tama.

U vrtu je Isus stao
i od svih nas odabrao
Petra i još brata moga
i ljubimca mene svoga.

Dalje mi smo s njime pošli,
do sred vrta kad smo došli.
„Ostanite ovdje,” reče,
a on malo dalje kleče.

Tad moliti Isus poče :
„Svemogući, dobri Oče,
ti učini, da me mine
ovaj kalež pun gorčine.

Ne može li tako biti,
tebi ću se pokoriti.
Neka bude volja tvoja,
volja tvoja, a ne moja.”

Nas trojicu san obuze,
on nas milo budit uze :
„Zašto niste sa mnom bdili,
sa mnom bdili i molili ?

Samo bdijte i molite,
da napasti odolite !
Duša bi se borit htjela,
ali ne da slabost tijela.”

Tako triput on molio,
dvaput k nama dolazio.
Tad u smrtnoj njega stravi
svega obli znoj krvavi.

Onda posla Otac svoga
poslanika anđelskoga.
On utješi tvoga Sina,
našeg milog Gospodina.

Nato k nama Isus sađe
i u snu nas opet nađe,
pa nas budi i povika :
„Evo moga izdajnika !”

Uto Juda s četom dođe,
pa Isusu ravno pođe.
„Zdravo da si, Učitelju !”
reče Juda Spasitelju.

Poljubac mu Juda dade
i poljupcem njeg izdade,
al ga Isus nježno kori
i blago mu progovori :

„Prijatelju, što bi htio ?
Juda, što si učinio ?
Ljubeć Sina čovječjega
zar izdati hoćeš njega ?”

Isus znajuć, što će biti,
dragovoljno u smrt hiti,

• sam se preda vođi čete,
da mu vežu ruke svete.

Mi njegovi učenici
pobjegosmo — ah, jadnici —
a s njim četa dalje ode,
da ga dvoru Ane vode.

Njima želja jest jedina,
da usmrte tvoga Sina. —
Evo, Majko, što se zbilom,
što se njemu dogodilo !”

Evandelisti :

Kad joj Ivan ovo reče,
na pod Gospa bolno kleče,
Mač probode dušu njenu,
dušu teško rastuženu.

S Gospom svete žene bile,
da bi tužnu utješile.
Među njima sveta Mati
poče tužno uzdisati :

Gospa :

„O Isuse, slasti moja,
kako trpi duša tvoja !
Ah, koliko tebi boli
zadadoše apostoli !

O Isuse, Sine mili,
svi su tebe ostavili.
Zar se tako ljubav plaća,
zar se tako ljubav vraća ?

Jao, Juda, nesretniče,
Spasitelja izdajniče !
Jao, Juda, tvoja zloba
ucvili me sve do groba !

Ti mi dragog Sina ote,
ti učini nas sirote.
O, sretan bi, Juda, bio,
da se nisi ni rodio !

O Ivane, prati mene
i sestre mi premilene,
da vidimo Gospodina,
moga milog, slatkog Sina !

Hajdmo i mi njega pratit,
hajdmo i mi s njime patit.
S tobom ćemo svi umrijeti,
o Isuse, Bože sveti !”

Evandelisti :

Pođe onda tužna Mati
da pogleda, gdje joj pati
Sin jedinac, čedo drago,
majčinoga srca blago.

U dvor Ane kad uzašla,
svezanoga Sinka našla.
I baš onda sluga bio
po licu ga udario.

Videć Majka rastužena
Sina tako ponižena
dignuv oči k nebu gori
prežalosna progovori :

Gospa :

„O Isuse, grešna ruka
nezahvalnog tvoga puka
svezala je tebe Boga,
Stvoritelja svemožnoga.

Udaraju nemilice
tvoje sveto, milo lice,
tvoje majke milovanje,
svega neba radovanje.

O kako je nagrđeno
tvoje lice Božanstveno.
Suzama će, milo moje,
majka oprat lice tvoje !”

Evandelisti :

Uz psovanje i uz viku
Kajfi, prvom svećeniku,
narod vodi svog Mesiju —
nemilo ga putem biju.

Svjedoci su ondje bili,
što su krivo svjedočili,
ali Isus na sve ovo
ne htje reć ni jedno slovo.

Kajfa dođe na sredinu,
pa on reče Božjem Sinu :
„Zašto šutiš ? De govori —
što te pitam, odgovori !

Ja u ime živog Boga
pitam tebe tuženoga,
reci nama, da li ti si
Krist, Sin Božji, ili nisi.”

Pred saborom svećenika,
starješina, književnika
Isus usta otvorio,
pa svečano govorio :

Isus :

„Sin sam Božji — jest istina ;
i čovječjeg jednom Sina
vidjet ćete s desne Boga,
Boga Oca nebeskoga.”

Evangelista :

Čuvši Kajfa riječ Istine
dere halju od ljutine,
pa on veli : „Svi ste čuli,
kako ovaj Boga huli !”

Pa zapita sabor cijeli,
šta on na tu hulu veli.
Onda viknu sabor cio :
„Tešku smrt je zaslužio !”

Cijele noći iza toga
Isusa su preblagoga
nemilice udarali,
udarali i pljuvali.

Ujutro ga rulja hvata,
pa ga vodi do Pilata,
te vikahu zlobni ljudi :
„Ti zločincu ovom sudi !”

On posvuda narod buni
proti sjajnoj carskoj kruni.
Protiv cara svuda radi,
a sam sebe kraljem gradi.”

Zapitao Pilat Krista :
„Jesi li ti kralj doista ?”
Isus na to progovori
i Pilatu odgovori :

Isus :

„Ja kralj jesam — al prijestolje
moje nije ovdje dolje.
Na svijet dođoh rad istine,
da istina zemljom sine !”

Evandelisti :

Pilat reče Židovima :

„Ja kazujem vama svima,
da ne mogu suditi toga
Pravednika nevinoga.”

Tada reče on narodu :

„Vodite ga vi Herodu.
Galilejac on je rodom,
nek se sudi pred Herodom !”

Sad Isusa vode ljudi
pred Heroda, da mu sudi,
a Heroda zgoda ova
uvelike obradova.

On je čudo vidjet htio,
što bi Isus učinio.

Ispuniti Isus ovu
ne htje želju Herodovu.

Ljutit Herod radi toga
Spasitelja premiloga
zaodjenu u bjelinu
i vodi ga pred svjetinu.

Pred Isusa svi su stali —
ko luđaka ismijali.

Tad ga rulja opet hvata
vraćajući ga do Pilata.

Isusova sveta Mati
svoga Sina opet prati,
ide za njim posrćući,
tužnim glasom jecajući :

Gospa :

„O Isuse, Sine mili,
što su s tobom učinili !
O Isuse, Sine mili,
kako su te ponizili !
Vječnu Mudrost sa visina,
premudroga Božjeg Sina,
ismijaše ko ludaka.
Kad se čula zloba taka ?
S tuge mi se srce svija,
moju dušu mač probija.
O Isuse, dobro moje,
tješi dušu majke svoje !”

Evandelisti :

Pilat reče opet njima —
okrutnima Židovima :
„Već vam rekoh malo prije,
da krivice na njem nije.
Ni Herod se ne usudi,
da čovjeku tomu sudi.
Nego čujte, što vam velim,
jer ugodit vama želim.

U vas stari običaj je,
koji vama pravo daje,
da o vazmu iz zatvora
pustim jednog od zlotvora.

Izbor nudim sad narodu,
neka dade on slobodu
il Barabi okrutnomu
ili Kralju Židovskomu.”

Podiže se silna vika
starješina, svećenika
i naroda nevjernoga
protiv Krista, Kralja svoga :

„Ti Barabu pusti samo,
mi Isusa ne trebamo.
Na križ, na križ — raspni toga,
raspni Kralja Židovskoga !”

Ovu viku Gospa sluša
i njezina sveta duša
napuni se gorkog jada
i zaplaka ona tada :

Gospa :

„O Isuse slatki — jao !
Što si danas dočekao !
Ovaj narod je hosana
pjevo tebi ovih dana.

Pjevo tebi miljeniku,
a sad kliče razbojniku.
Njemu život poklanjaju,
a smrt tebi pripravljaју.

Kako tebe bolit mora
nezahvalnost tvoga stvora!
Ljubav majke, srce moje,
nek ublaži boli tvoje!"

Evandelisti :

Pilat zovnu tad vojnike,
nesmiljene okrutnike,
da Isusa išibaju
po rimskome običaju.

Krv je s njega tako lila,
da je zemlju natopila,
nit ostade igdje cijelo
izmučeno sveto tijelo.

Da još veće bude muke,
okrutne su one ruke
trnov vijenac pripravile
i njime ga okrunile.

Pa su pred njim poklecali,
po glavi ga udarali
i pljuvali lice sveto,
lice divno i presveto.

Pilat tako izmučena,
trnjem oštrim okrunjena
narodu ga pokazuje,
da ga narod pomiluje.

„Gle čovjeka! Gledajte ga!
Zar vam nije žao njega?”
To im Pilat govorio,
tvrda srca ganut htio.

Tad sav narod kao jedan
Isusove krvi žedan
iza glasa više svega:
„Raspni, raspni, raspni njega!”

Pilatu ga bilo žao,
pa ga pustit nastojao,
al se narod k njemu sleti,
dižuć ruke bijesno prijeti:

„Tko se gradi Sinom Boga,
po zakonu treba toga
uništiti i satrti —
stoga njega predaj smrti!”

Na stolicu Pilat sjede
i ublažit narod htjede,
pa narodu veli opet:
„Zar ću Kralja vašeg propet?”

Narod više još bjesnije:
„Kralj naš drugi nitko nije,

nego cesar slavnog Rima —
on kraljuje nama svima !

Isus sebe kraljem gradi,
protiv cara tako radi —
tko ga pusti, vrijeđa cara,
najvišega poglavara !”

Na to Pilat zadrhtao,
Isusa je njima dao,
da razapnu nevinoga,
da razapnu njega, Boga.

Sve to Gospa preblazena
gledala je rastuzena,
od boli je zadrhtala
i gorko je zaplakala :

Gospa :

„O Isuse, Bože dragi,
O Isuse moj preblagi,
gledeć tebe ponižena
od boli sam satrvena.

Kolika je ovo zloba —
bičuju te kao roba,
bičuju te Boga svoga,
Gospodara vrhovnoga !

Tebi, Kralju vječne slave,
trnje viju oko glave,

u lice ti sveto pljuju,
suca vječnog osuđuju !

Kad bi moglo srce moje
da olakša boli tvoje,
i meni bi lakše bilo,
čedo sveto, čedo milo !”

Evandelisti :

Mržnjom teškom, groznom vikom,
groznom vikom i urlikom
na Isusa navalili,
teški križ mu naprtili.

Isus teret nosi rado,
a za grešno svoje stado,
a uz njega Pravednika
vode i dva razbojnika.

Na udarce i psovanje
šuti Isus, krotko janje,
jer on želi trpjet muku
za spasenje svome puku.

A pobožne neke žene
nad njim plaču rastužene,
njih utješit Isus želi,
pa ovako njima veli :

Isus :

„O sionske tužne žene,
ne plačite radi mene.
Oplakujte djecu svoju,
a ne gorku muku moju !”

Evandelisti :

Križ je težak za ramena
izmučena, izranjena,
a teži su grijesi svijeta,
što ramena tište sveta.

Pod teretom on posrnu
i na zemlju pade crnu.
Pokraj Majke on je pao —
bolan susret — jao, jao !

Sretoše se oči mile — Close
to su boli strašne bile.
pa ne može sveta Mati
ni govorit ni plakati.

Isus Majku pogledao,
sa zemlje se podigao,
ali opet na tle pade,
jer ga snaga sva izdade.

Tad Šimuna uhvatiše,
križ mu silom naprtiše,
te morade on ponijeti
za Isusom križ presveti.

Sad i Gospa na tle pala
i sad istom proplakala
gledéc Sina ponižena,
kao crva pogažena :

Gospa :

„Moga Sina Pravednika
vode posred razbojnika,
na njeg meću križ sramote —
o bezboštva i grehote !

Kao crv si satrveno,
srce moje premileno.
Ljubav tvoja spram čovjeka
kakvu mržnju sad dočeka !

O da mogu mjesto tebe
križ uzeti ja na sebe,
da olakšam boli tvoje,
o Isuse, milo moje !”

Evangelista :

Kalvariji stigla četa,
pa Isusa sada sveta
skinuli su sve do gola —
o sramote, teška bola !

Položiše na križ njega,
dobrotvora najvećega.
Smrtna bila to postelja
za našega Spasitelja.

Sad počeše strašne muke!
Pribiše mu na križ ruke,
zatim one svete noge —
uz psovanje, kletve mnoge.

Kad udarce Majka čula,
sva je bolna protrnula —
samo Božja milost dala,
da tu nije mrtva pala.

Gle, vojnici sad na križu
Spasitelja svetog dižu
i kraj njega Pravednika
dva raspeše razbojnika.

Starješine, svećenici,
s njima narod i vojnici —
svi se njemu izruguju
proklinjući na njeg pljuju.

Majka sveta, puna tuge,
slušajući te poruge
pregorke je suze lila,
pa je tužno govorila :

Gospa :

„O Isuse, o moj Bože,
što učinit zloba može!
Čovjek boli — jao — ti si,
već čovjeku sličan nisi!

Ruke su ti izranjene,
noge su ti probijene,
glava trnjem ovjenčana —
sav si kao jedna rana!

Ono blago lice tvoje
kako tužno, krvavo je,
tvoje sjajne oči mile
kako li su potamnile!

Ah, da hoće, Sine Sveti,
mene s tobom razapeti!
Umrla bih s tobom rado,
moja srećo, moja nado!"

Evangelista :

S križa Isus, blago janje,
daje milost i praštanje,
pa za onaj narod doli
svog nebeskog Oca moli :

Isus :

„Oče mili, pun milosti
njima grijehe ti oprosti,
u neznanju što ih čine.
Pomiluj ih sa visine!"

Evangelista :

I razbojnik s lijeve strane
rugati se njemu stane,
onaj s desne skrušen bio,
pa Isusa zamolio :

„Ah, smiluj se sluzi svomu,
meni jadnom i grešnomu,
pa se mene grešna sjeti,
kada u raj dođeš sveti!”

Isus milo gleda toga
razbojnika skrušenoga,
pa na molbu i kajanje
daje njemu obećanje :

Isus :

„Ja zaista kažem tebi,
u raj ću te uzet k sebi,
pa još danas ti u momu
bit ćeš raju presjajnomu!”

Evandelističar :

Pod križem je Ivan bio,
on je gorke suze lio,
uz njeg Majka preblažena,
sve do na smrt rastužena.

Isus s križa dolje gleda
te Ivanu Majku preda,
i postade onog dana
ona Majka svih kršćana :

Isus :

„Majko, evo sina tebi,
Ivan će te uzet k sebi!
Ti, Ivane, Majku moju
primi kao majku svoju!”

Evangelista :

Oko podne sunce bilo
sa grozote potamnilo.
Onda oko ure treće
iza glasa Isus reče :

Isus :

„O moj Bože uzvišeni,
ah, moj Bože preljubljeni,
o Dobroto i Ljubavi,
zašto mene ti ostavi ?”

Evangelista :

Jošte Isus progovori,
da ga bolna žeđa mori,
pa mu nude okrutnici
spužvu s octom na trstici.

I tako je sve se zbilo,
prorečeno što je bilo.
Primiv ocat od vojnika
silnim glasom on povika :

Isus :

„Oče mili, svršeno je,
pa u ruke svete tvoje
svoju dušu ja predajem,
za spas ljudi život dajem !”

Evangelista :

Onda dušu preda svomu
milom Ocu nebeskomu. —

Hvala tebi, Gospodine,
Slava tebi, Božji Sine !

*(Sada svi kleknu i malo razmišljaju. Kada
ustanu, nastavlja se.)*

Evandelisti :

I kod smrti Božjeg Sina
bila svuda crna tmina,
nebo se je onda bilo
crnom tugom obavilo.

I zemlja se tresti stala ;
i ona je zadrhtala
radi onog strašnog čina,
rad umorstva Božjeg Sina !

Kad je Isus mrtav bio,
za nas grešne još je htio
zadnju kaplju krvi dati
i nju za nas žrtvovati.

Stoga vojnik pride k njemu
kopljem srce probode mu,
te poteče krv i voda
za spasenje ljudskog roda.

Pod križem je Božjeg Sina,
našeg milog Gospodina,
Spasiteljka bila sveta,
Majka Sina razapeta.

S njom su bile svete žene
gorkom tugom rastužene
i Marija Magdalena
sva suzama oblivena.

Najstrašnija bol je bila
Gospi dušu izranila,
ali bol je bila njena
tiha, sveta, uzvišena.

Bol je ono Majke svete,
Majke svete i presvete,
Božjoj volji sva predana
svijetlom nadom obasjana.

Pod križem je Majka bila,
klečeći je križ grlila,
k Sinu oči podizala
i tiho je uzdisala :

Gospa :

„Križu sveti, koliko li
Sinu momu zada boli!
Križu sveti, koliko li
srcu momu zada boli!

Na tebi je izdahnulo,
na tebi je usahnulo
najmilije moje blago,
srca moga srce drago!

Nema boli kao moja!
Budi, Bože, volja tvoja!
Ja pod križem s gorkom bolju,
Bože, štujem tvoju volju!

Isus se je žrtvovao
za spas ljudi život dao —
i ja ću se žrtvovati
mrtvog Sina tužna mati.

Muka i smrt moga Sina,
srca moga sva gorčina —
neka bude na spas ljudi!
Bože, slava tebi budi!"

Svršetak

Ti si, puče, čuo sada,
kako Isus za nas strada,
i zašto je Gospa mila
one gorke suze lila.

Grieh Isusa bičevao,
on ga trnjem ovjenčao,
njemu grijesi svih vremena
križ metnuše na ramena.

Krv njegova dragocjena
rad grijeha je prolivena,
rad grijeha je Majka mila
dragog Sina izgubila!

Pokleknimo, o kršćani,
skrušeni i raskajani
priklonimo naše glave
ispred časnog križa slave.

*(Sada svi kleknu, poklone se križu i sav
narod zajedno pjeva pokajanje.)*

Pokajanje

Zloću svoju priznajemo,
od srca se svi kajemo,
jer vrijedismo tebe Boga,
Spasitelja predobroga.

Nezahvalni bili mi smo,
oproštenja vrijedni nismo —
ali tvoja krv presveta
oprala je zloće svijeta.

Krvi sveta i nevina,
sveta krvi Božjeg Sina,
ti operi zloće naše,
ti očisti duše naše!

Smiluj se po velikomu
milosrđu, Bože, svomu
nama jadnim grešnicima —
ah, oprosti nama svima!

O Kraljice mučenika,
utočište svih grešnika,

mila Gospo, moli za nas,
da pogleda Isus na nas!

Tebe ljubiti, Spasitelja,
jedina je naša želja!
Sveti križu spasa znamen,
slava tebi vazda. Amen!

O PJESMI „GOSPIN PLAČ“

Jedna od najraširenijih pjesama, koje se čuvaju među Hrvatima katolicima, jest pjesma „Gospin plač“, u kojoj je opjevana muka Spasitelja našega Isusa Krista. Ta pjesma nije nastala kod nas, nego je k nama prenesena. „Gospin plač“ opjevali su mnogi pjesnici. Tamo u 13. stoljeću upravo je cvala ta vrst pjesništva u Španjolskoj, a tako i u drugim kršćanskim zemljama zapadne Evrope. Kod Nijemaca bilo je u ono doba 29 raznih „Gospinih plačeva“. K nama je „Gospin plač“ prenesen po svoj prilici iz Italije.

U Bosni se pojavila prva pjesma te vrsti g. 1631., i to od franjevca fra Matije Divkovića. Njegova se je pjesma manje pjevala, otkada je g. 1753. fra Petar Knežević izdao novi „Gospin plač“. U Dalmaciji se pjeva i Babića „Gospin plač“.

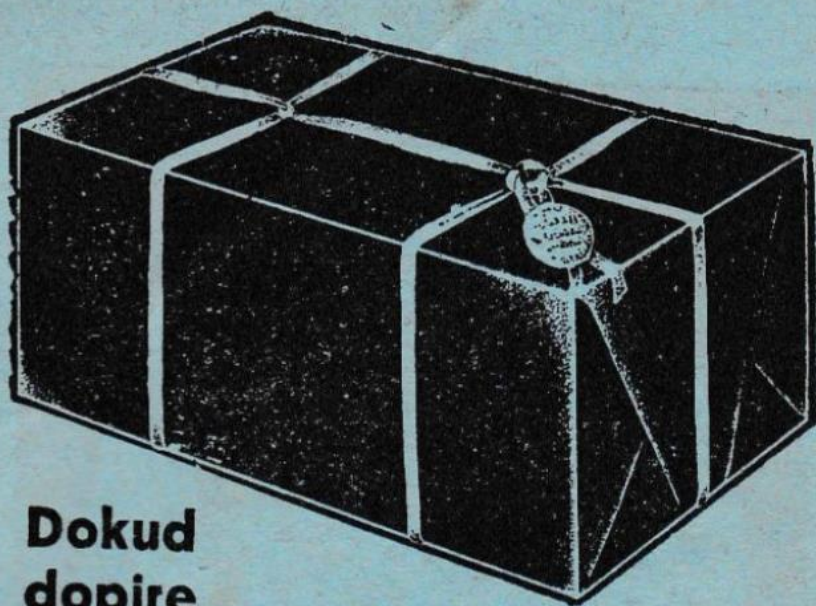
Sva su ova tri plača po jeziku već zastarjela. Kneževićev je „Gospin plač“ osim toga preopširan. Stoga sam pokušao složiti novi i kraći

„Gospin plač” te sam nastojao, da bude jezik lijep i stihovi ugodni. Osobito sam nastojao, da Gospino plakanje bude plakanje Majke Božje, a Isusove riječi da budu što kraće i prema Svetom Pismu.

U Bosni, Hercegovini i Dalmaciji pjeva naš narod „Gospin plač” u korizmi po kućama i po crkvama, a osobito na Veliki petak uveče. Taj lijepi običaj mogao bi se posvuda raširiti. Kada se „Gospin plač” prvi puta (10. IV. 1925.) pjevao u Zagrebu u crkvi časnih sestara milosrdnica, svidjela se ta pobožnost vjernicima, te su pjevanje pjesme pratile suze i uzdisaji. Tako bi se ta pobožnost svidjela pobožnom puku svih naših krajeva.

Dragi hrvatski katolički narode, primi ovu pjesmu kao svoju, neka ti bude draga i neka te tješi u teškim časovima. Primi ju kao korizmeno štivo na uspomenu našeg Otkupljenja. Čitaj i pjevaj „Gospin plač”, i kada te bude ova pjesma u srce ganula, pa osjetiš svetu žalost i slatku ljubav prema Isusu i Gospi — onda se sjeti i mene, da mi budu Isus i Gospa milostivi. — U k o r i z m i
god. 1938. Pisac

„JERONIMSKO SVIJETLO“ izdaje Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava broj 21. Odgovorni urednik: Dr. Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica broj 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete u Zagrebu. Za tiskaru odgovara: Rajmund Sušin, Kuhačeva br. 2. II. kat

**Dokud
dopire
pošta,
dopiru i naši paketi!**

Ako ste nastanjeni daleko
od grada najveća trgovačka
i otpremna kuća u državi

Kastner & Ohler

ZAGREB
Ilica 4 i 6

poslat će Vam svaku robu poštom ili željeznicom.

Sve što trebate možete izabrati iz naših kataloga, koje ćemo Vam poslati besplatno.

Robu, koja ne bi odgovarala zamjenjujemo ili vraćamo novac.

Naručujte dakle i Vi poštom!

HERSAN ČAJ

DJELUJE dobro kod oboljenja želuca
jetara i bubrega.

POMAŽE kod arterioskleroze i hemoroida
OLAKŠAVA muke i boli kod reumatizma
i kostobolje

UBLAŽUJE oboljenja kod mjesečnog pra-
nja i mišene.

ODSTRANJUJE smetnje od debljanja
čini vitkim.

Dobiva se u svim apotekama

Reg. S. br. 1938/1933

